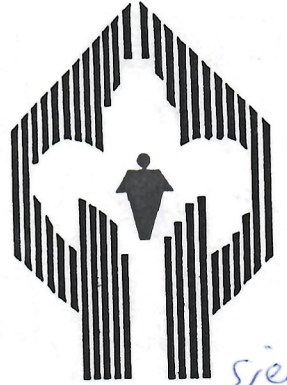

redovni telefon: 067 547 511

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR

Mjesto Novi Pazar
Datum 5. 03. 2003.
Br. _____

I Z J A V A

Ime i prezime Batric Hirzo Datum i mjesto rođenja 8. 02. 1945, Rajtenovice
Adresa Rajtenovice Br. l.k. i mjesto izdavanja 0902945784516/57617
Vrijeme i mjesto događaja 4. 02. 1994. Djelo zlostavljanje
Prekršio Rosic, Karlicic, Karlo Svjedoci Ormanlic Hamdo (Rajtenovice) Ibro Batric
Batric Hirzo (Novi Pazar)

Tih dana Dragan Paunovic je privodio uhapseno ljude u policijsku stanicu u Karajurica meni sam preko komisija porucili da se javim u Karajurice. Ja sam prije znao sta se dešava sa ljudima koji dolaze se a pogotovo kad sam vidio sta je bilo sa nekim komisijom Jusufovic Vehbju, najpotenijem zovemo u opštini Sjeverica, nisam znao da se javim vec sam pobjegao u Pazar kod brata Ibro. Kada sam stigao kod brata ispitao sam me sta se dešava gore sa ljudima, on je otisao na gore je zovemo za kojeg sam mislili da moze da spasi ljude od brata a, mene. Taj covek zvani Cene mi je obećao da me neće nikada biti i odveo me u novopazarski SUP u br 25. Kada sam ušao tamo je bio Rosic i Karlicic zvani Karlo i Rosic me pita: jesi li ti taj s pešteri? - Ja odgovorio sam. On je nastavio: jesi li ti taj, sta beziš? Odgovorio sam: Bežim od Dragana i Nedica, jer su ubili mog prvog komisiju, najpotenijeg među nama, Jusufovic Vehbju. On me pita: ko ga je ubio? - Nedici rekao sam: zato bežim i došao sam ovdje u Pazar kod vas. On me je ponovo pitao: a znasli ko ga je ubio? Ja sam mu rekao Nedici. Rosic mi je rekao: e nije

Prilog: _____

Izjavu dao:

Batric Hirzo

Izjavu uzeo: _____

Nedić, nego ja. Tražio mi je automatsku
 pištu i hiljade metara. Rekao sam mu da
 nemam. Oh kako je teško, ureo je neki
 papir i obruku i pokazao mi početak
 šta piše. Ja sam pricao i pročitao i
 tamo je pisalo da moj imje i kako ja
 naodno pištu i 1000 metara. Rekao sam
 piše ovde, ja nemam. Onda mi je rekao: kad
 nemaš automatsku pištu, recet nisi gde
 učen je stab? Ko učen je nijandrija i
 de ti je ugljanih, maem ti j... i sa
 njim?! To je prvo bilo od njoga. Rekao
 sam mu da ne znam ni gde je ugljanih,
 ni ko je nijandrija, ni gde je stab.

On će: e značeš i opsovo mi majku,
 pitao me: je si li bio kod Delmeeta da
 te brani? Ko je taj Delmeeta, majku mu?
 Onda kaže: nema je tvoja pišta nema stoji obelam
 na zidu, no ti moraš da prišoviš i popraviš
 12 ljudi koji poseduju oružje. Ja sam mu rekao:
 gospodine, ja ne znam nikog od njih, samo
 dok vas laičem. ~~On~~ mi je rekao: značeš
 značeš! povukao je fijuku od kasetela i zvukao
 palicu, ostenu se k meni i pitao: znaš li
 šta je ovo? Ja sam mu rekao: to je prendrek.
 E sad ćeš znati, majku ti tvoju, zaprijetio
 mi je. Okrenuo se ka tome katličicu: vali
 tu diurelu. Katličić se okrenuo k meni
 i naredio mi da ustaneu i potem ra
 njem.

227

Ja sam posao i ušao za njim preko puta
br. 25. Karličić mi je rekao: sad će karat
poe i što je i što mje. U tome je samo jedna
okrenuo jedan broj na telefon. Rosić je upao i
naredio: ura rid, Bože ti majke. Okrenuo sam
se prema ridu a on mi je ponovo naredio da se
okrenem prema njemu, okrenuo sam se a Rosić mi je
udario četiri snažna šamota i od zadnjeg već
mi je rasuklo desno oko i gasam pokušao rukom
da se zaštitim od bola a on mi je naredio da
spustim dolje ruke. Ureo je palicu sa katala
i naredio da pružim ruke. Ja sam pružio ruke
a on je bio pendrekom, pa najmanje je bilo 20
udaraća po rukama, posle toga je rekao a Karlo
mi je rekao: morat sve karat, morat potpisat 12
ljudi i karat de vi je slab stranak? Ja sam
mu rekao: ja to ne znam ništa samo da us
lažem. On je opet okrenuo jedan telefonski
broj, ponovo je upao Rosić, Karličić se okrenuo
Rosiću i ravnalo: od ove rade, nema ništa.
Rosić mi je naredio da rejem čarape. Kao
sam se. Naredio mi je: perzi se na stolicu.
Šiceo sam da se ^{napunim} napunem na stolicu a on mi
je rekao ne tako nego kolektivna na stolicu.
postupio sam kako mi je naredio. Onda je počeo
udarati pendrekom po tabanima i vikao
prijatelj sve šta znaš. Govorio sam da ne znam
ništa a on je nastavio i dalje da me bje.
Udarao me mi sam u ruci vrlo puno.
Znam da je bilo mnogo.

3)
Tražio je da ustanem. Ja sam ustao.
ali sam osetio da ne mogu da stojim,
ustonio sam se uga rid, ali moje noge i ruke
nisam osećao, imao sam utisak kao da su roje,
suboteri. Kosić je ponovo rešao a mene ostavio
kod Karla. Karlo je i dalje vikao na mene da
moram da prihvatim, ti da me otaras sedam
metara pod zemljom. Rekao sam: gospodine,
da znam i da znam koga ko, ma ili stranka
de je i de joj je komanda, vama bi rekao
zato što me niste tukli a on je na to: e,
onda ću ja da te tučem i karacem.
Rekao je ali me nije tukao. po toći put
je ostenuo telefon i ponovo Kosić. Opet
Koslić: od ove rade, ne mogu ništa da
imam. ~~pro~~ ponovo isto. Kosić
mi je naredio da ležim na patos. Ja sam
legao ^{na bok} a on: ja ne tako, nego potrbuske.
Ostenuo sam & potrbuske a on je donio stolicu
i postavio pod moja kolena, i ~~se~~ po onom
rubnjavom tabaniku, nastavio i dalje da tuče.
Jekao sam i sterao rubru od bola tako
od toliko velikog steraња isprao mi je rub,
Udarilo mi je mnogo pendreka, ne znam
kolikami kolima, najmanje je sa 150
primis. ~~da~~ Onda mi je naredio: ustaj!
Ja nisam mogao da ustanem a on me je
uhvatio za ruku i psovao: ustaj, manu ti
i sa legjanimom j.... . Kosić me, Karlo je
rekao Zoki, pa ja sam uo deo cijelu proceduru,
uam u j.... . Naredio mi je: bivaš se!

4/

Nisam mogao da stojim više ni ure zid još sa
se spustio na patos, ruke su mi bile natečene
a mogu još više. petnaest minuta ~~ta~~ sam se
obuvo. Samo sam tanke čarape obu, vanjeme nisam
mogao. Februar je bio, onda mi je rekao: ustaj!
Ja nisam mogao da ustaneem. Obojica su me
dohvatila i Karlo i Kosić i ispravili me na noge,
rekli: 'eto, jedna, rad nisi ~~šeo~~ šeo da
vrtiš, hiljade maraka pa vuči pušku! Reo
sam mu: da neznam ni puške ni para, a
uđite, palo ve. - E, mi ovako bijemo, a budi
fer, da je palo ve ko naš, šta bi ti radio?
Ja sam mu reo: mi ne bi ovako bili. - E,
mi ovako bijemo, ne a ne iz pištolja da za
ovakve ~~gde~~ idemo u ratu a ti budi ponovo
fer, šta bi ti uradio. Reo sam misli na
Karla: tebe ne bi jer me nisi bio a ovoga
bi ubio iz pištolja. Dohvatili su me i odveli
u 25 i posadili me na stolice. Kosić me
je pitao: je si ti za kafu? Rekao sam mu: ne.
I tu mi je opsovao: uammi ti, ja hoću da
te osvežim. Zamolio sam ga da mi donosi
da zapalim cigaru, jer tri ipo sata sa
me furli, donosio mi je da zapalim cigaru.
pokušao sam da zapalim cigaru ali od
bolova u raskama, nisam mogao da uvek
upaljajem. Zamolio sam mu se da mi
vise. Reo mi je: kregi. - Ne mogu
bolje me vuče, jer si me bio. Viknuje.
Pa ko ti bio, uammi ti j... ?

U tome mi je rekao: polje! Da si javi u 31
današnji dan. Ako odeš kod lekara, tebe
postojat neće. Dofatio me za ruku i izgrao:
iz dvajestice. U hodniku je bilo preko

20 ljudi. pokušao sam niza stepenice, nisam
mogao da gurnem, nastonio sam desnu ruku na
snaj branik niza stepenice i bokovima stopala
pokušao da izađem. Koliko je bilo stepenica
ne znam, poradi me je dofatilo ~~me~~ za jaku
pošic i rekao: vikao: pometi, mame ti
i tako me za jaku vukuci pokušao da izađe
niza stepenice i tako me izbeo van. Kad sam
izašao van vukao sam se gureći bokovima
od stopala. Dv. sam bacila tako kao pijan
do kake ^{tu je 1979.} ljudi su se odvajali od mene. Baka
me čuo moj brat Ibro i ne sluteci šta se sa mnom
zbl. Kad me je vidio pitao tražio je da popijem
vešto da bi se osvežio, pokušio je konačno nisam
mogao od bolova da je popijem, rekao sam
brata da me vodi, jer nisam mog'o dalje.

brat mi reče: ustani. A ja nisam mogao da
ustanem, onda su me oni i još trojica ušli
puzajući sebi i u auto. Otvori su me od brate
kući. Išli su me iz auta i umjeli i spušili
na kavic. Moja majka nije znala ni šta se
desava, pa je rekla: jesi li se napio, pašice?
~~Mada ja nisam pio~~ Ja sam joj odgovorio: Vela
je sam napio, da pamtim dok sam živ, onda
sam sinovički ~~reko~~ rekao da mi ruže crap.
brata me i kad je videla stopala, pala je u nesvest.
Ispitala su mi bila proučela, sve se nisu
ustirila. Onda sam rekao bratu da stavi kile
soli i vode u lavor te sam kiselio noge.
Bilo mi je malo lakše od te hladne vode.

Sedam dana svakočasno sam kiselio noge u
slanoj vodi a kod lekara nisam bio od
Kosica da se javim,

Od tada pa do današnjeg dana, deset godina,
nemam noći da ja mogu da raspravim, što, to
neću neću nameravat. Svako veče ih mačem
sirichom, ili alkoholom ako nemam to rejtina
da bih raspravio. Kad je pomena posle vremena
mam bolove i od tada moguće mogu da
led ledeni. Evo sada, imam i vukene
Zatope noge mi rebi.

Čaukenti surmo